



Volker Beck

Mitglied des Deutschen Bundestages



Annelie Buntenbach

Mitglied des Geschäftsführenden Bundesvorstandes



EU for People

Plate-forme pour la libre circulation et contre les expulsions

12/01/2015

ct

Stimate Domnule Președinte,

libera deplasare în Uniunea Europeană este una dintre cele mai importante realizări ale procesului de unificare europeană și unul din cele mai evidente avantaje pentru cetățenii și cetățenele Uniunii Europene. Cu toate acestea, Bundestagul și Bundesratul au adoptat o lege care să facă posibile noi interdicții de intrare în Germania decise împotriva cetățenilor și cetățenelor Uniunii. Propun să se inițieze o acțiune judiciară împotriva Republicii Federale Germania pentru încălcarea prevederilor contractuale, deoarece această reglementare contravine articolului 15 al directivei 2004/38/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 (directiva privitoare la libertatea de deplasare).

Legea privitoare la modificarea legii UE privind libertatea de deplasare și alte dispoziții (Anexa 1) prevede la articolul 1, paragrafulul 5a trei noi categorii de cetățeni și cetățene ai Uniunii împotriva cărora pot fi, respectiv trebuie pronunțate interdicții de intrare în Germania:

- Cetățenilor și cetățenelor Uniunii și membrilor familiilor lor în cazul cărora s-a stabilit că nu pot beneficia de dreptul de liberă deplasare potrivit § 2 alineatul 7 li se poate interzice să intre din nou și să staționeze pe teritoriul federal (§ 7, alineatul 2, pagina 2, nouă redactare).
- Aceasta li se poate interzice în cazuri deosebit de grave, în special de repetate falsificări în prezentarea premiselor dreptului de intrare și de ședere în Germania (§ 7 alineatul 2 pagina 3 alternativa 1 din Legea libertății de deplasare a UE, nouă redactare).

Freizügigkeit retten c/o Volker Beck, MdB | Alliance 90/The Greens parliamentary group | Spokesperson for Home Affairs and Faith Issues

Bundestag:
Platz der Republik 1 | 11011 Berlin
T: 030/227/71511 | F: 030/22776880
volker.beck@bundestag.de

Constituency:
Ebertplatz 23 | 50668 Köln
T: 0221/7201455 | F: 0221/37996738
koeln@volkerbeck.de

Internet:
volkerbeck.de
twitter.com/Volker_Beck
facebook.com/VolkerBeckMdB

- sau dacă prezența lor prejudiciază considerabil ordinea publică și securitatea Republicii Federale Germania (§ 7 alineatul 2 pagina 3 alternativa 2 din Legea libertății de deplasare a UE, nouă redactare).

Primele două categorii de cazuri depășesc cu mult interdicția intrării în Germania din motive de ordine publică, securitate și sănătate, prevăzute de legislația germană în aplicarea articolului 32 al Directivei privitoare la libertatea de deplasare la § 7 alineatul 2 pagina 1 al Legii privitoare la libera deplasare a UE. A treia categorie de cazuri, dimpotrivă, nu poate avea un domeniu deosebit de aplicare dincolo de reglementarea în vigoare.

Am atras atenția în repetate rânduri Guvernului Federal că interdicția de intrare în Germania prevăzută în primele două categorii de cazuri contravine articolului 15 al Directivei privitoare la libera deplasare (Anexele 2 până la 4). Punctul meu de vedere se sprijină pe pozițiile luate de Uniunea Sindicatelor Germane DGB, de Asociația caritativă Der paritätische Gesamtverband și de expertul Dr. Klaus Dienelt cu prilejul audierii publice în Comisia pentru probleme interne a Bundestagului German din 13 octombrie 2014 (Anexele 5 până la 7), precum și de expertiza secției Europa a Bundestagului German (Anexa 8) pe care vi le prezint alăturat pentru luare la cunoștință.

Potrivit articolului 15 al Directivei privind libertatea de deplasare, o decizie care limitează libertatea de deplasare a cetățenilor și cetățenelor Uniunii și a familiilor lor poate trece la interdicția de intrare în Germania numai dacă este adoptată din motive ținând de apărarea ordinii publice, securității și sănătății. Însă aceste premise nu sunt îndeplinite de interdicțiile de intrare privind primele două categorii de cazuri.

Fără îndoială, stabilirea inexistenței respectiv pierderii dreptului de liberă deplasare reprezintă o limitare a liberei deplasări, deoarece obligă persoanele în chestiune să părăsească teritoriul țării și, prin aceasta, le împiedecă să facă uz de dreptul de liberă deplasare. Incontestabil, o asemenea concluzie este admisă dacă, pentru dovedirea premiselor dreptului de liberă deplasare, se utilizează documente false sau falsificate, respectiv dacă se prezintă fapte false. Același lucru este valabil dacă cetățenii unui stat terț deduc dreptul de liberă deplasare pe baza faptului că membri ai familiilor lor sunt cetățeni ai Uniunii care însă nu-i însoțesc, respectiv nu-i urmează.

Dar chiar existența acestor circumstanțe nu reprezintă în sine motive privind ordinea publică și securitatea. Principial, chiar dacă asigurarea ordinii publice și securității este de competența statelor membre, ele trebuie să țină seamă în mod corespunzător de legislația unională. Noțiunea de ordine publică și securitate a legislației unionale presupune un comportament al

celui în cauză care să reprezinte o periclitare efectivă, actuală și considerabilă a unui interes fundamental al societății (conform jurisdicției permanente a Curții Europene de Justiție, compară decizia Curții Europene de Justiție 41/74 – Van Duyn, notă marginală 18; Curtea Europeană de Justiție, decizia 36/75 – Rutili, notă marginală 27; Curtea Europeană de Justiție, decizia 30/77 – Bouchereau, notă marginală 35; Curtea Europeană de Justiție,

decizia C-33/07 – Jipa, notă marginală 23; decizia Curții Europene de Justiție C-348/09 – P.I., notă marginală 23; decizia Curții Europene de Justiție C-434/10 – Aladzhov, notă marginală 34). Potrivit articolului 27 articolul 2 al Directivei privitoare la libertatea de deplasare nu sunt suficiente nici măcar condamnări penale, dacă sunt singurele argumente pentru a justifica măsura luată; cu atât mai puțin o simplă mistificare în sine care, în anumite circumstanțe, nu are relevanță penală, neputând fi considerată periclitarea unui interes fundamental al societății. (Compară decizia Curții Europene de Justiție C-371/08 – Ziebell, notă marginală 83; decizia Curții Europene de Justiție C-348/09 – P.I., notă marginală 29.)

După opinia mea, nu rezultă altceva nici din articolul 35 al Directivei privitoare la libertatea de deplasare. Potrivit acestei prevederi, rămâne ce-i drept la latitudinea statelor membre adoptarea măsurilor necesare pentru a refuza, suspenda sau revoca, în caz de încălcare a legii sau de înșelăciune, drepturile asigurate prin Directiva referitoare la libertatea de deplasare. Însă această prevedere nu dă statelor membre libertatea de a ignora prevederile articolului 15 al Directivei referitoare la libertatea de deplasare. De aceea ea face posibilă o largă gamă de măsuri potențial de limitare a libertății de deplasare, nu însă și pronunțarea unei interdicții de intrare în țară, atâta vreme cât nu există motive privind ordinea publică și securitatea, a căror existență trebuie apreciată conform normelor de drept unional. Consider că opinia mea este confirmată de comentariul conținut în Commission Staff Working Document “Handbook on addressing the issue of alleged marriages of convenience between EU citizens and non-EU nationals in the context of EU law on free movement of EU citizens” (Anexa 9).

În plus, este posibil ca interdicțiile de intrare pe teritoriul german să fie excesive, deoarece persoanele care au comis o înșelătorie nerelevantă sau relevantă în prea mică măsură sunt sancționate la fel ca persoanele a căror prezență în Germania reprezintă într-adevăr o periclitare a securității și ordinii publice.

Într-o decizie din data de 6 ianuarie 2014, Parlamentul European a apelat la statele membre să evite orice măsură care ar putea limita libertatea de deplasare a cetățenilor și cetățenelor (Anexa 10). Este regretabil că majoritatea guvernamentală din Republica Federală Germania nu a dat urmare apelului lansat de Parlamentul European.

Problemele rezultate din libertatea de deplasare nu pot fi rezolvate printr-o politică restrictivă. Pentru realizarea unei uniuni mereu mai strânse a popoarelor Europei este necesară mai degrabă o structurare constructivă și vizionară a libertății de deplasare. În cadrul Uniunii Europene trebuie extinsă protecția împotriva discriminării, accelerată recunoașterea calificării profesionale, ușurată însușirea cunoștințelor de limbă și asigurat, pe termen mediu, un minim standard de securitate socială. Modificările Legii privitoare la libertatea de deplasare în cadrul Uniunii Europene indică însă o direcție greșită.

Cu deosebită considerație,



Volker Beck



Annelie Buntenbach

EU for People - EU RIGHTS CLINIC - gisti - la Comune del Belgio

Freizügigkeit retten c/o Volker Beck, MdB | Alliance 90/The Greens parliamentary group | Spokesperson for Home Affairs and Faith Issues

Bundestag:
Platz der Republik 1 | 11011 Berlin
T: 030/227/71511 | F: 030/22776880
volker.beck@bundestag.de

Constituency:
Ebertplatz 23 | 50668 Köln
T: 0221/7201455 | F: 0221/37996738
koeln@volkerbeck.de

Internet:
volkerbeck.de
twitter.com/Volker_Beck
facebook.com/VolkerBeckMdB